

[Poul Dam.]

stk. 3, 2. punktum, så jeg kan indlede også denne uges talerrække med at gøre indstilling om godkendelse af en stedfortræder.

Det drejer sig om fabrikant *E. Askjær Jørgensen*, Brande, der er 1. stedfortræder for fremskridtspartiet i Ringkøbing amtskreds, hvor hr. Ove Jensen er valgt.

Udvalget til valgs prøvelse har behandlet denne sag, og jeg kan herefter på et enigt udvalgs vegne afgive følgende:

Indstilling.

Fabrikant *E. Askjær Jørgensen* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag den 19. november 1975.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 100 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:
Spørgsmål til ministrene.

Af *Erik Holst* (S) til landbrugsministeren:

„Vil ministeren sikre, at statens veterinære institut for virusforskning ikke som led i de almindelige spareforhandlinger nedskæres eller påføres besparelser, der bringer instituttets fortsatte eksistens og forskningsmuligheder i fare?“

(Spm. nr. 113).

Skriftlig begrundelse.

Der har i dagspressen været forlydender fremme om, at instituttet, hvis rammebelagte udgifter for 1976-77 er ansat til 15 mill. kr., nu skal stilles over for besparelser på 5 mill. kr. i 1976-77 og 10 mill. kr. i 1977-78. Da instituttets lønudgifter er ca. 10,8 mill. kr., vil besparelser af den anførte størrelse i praksis betyde instituttets totale likvidering. Instituttet har netop afsluttet udvidelse til ca. 20 mill. kr. med den begrundelse, at det skulle påtage sig studier og bekæmpelsesopgaver ud over mund- og klovsyge, da nye virussygdomme med sandsynlighed kunne indføres udefra. Instituttets betydning for den veterinære forskning er højt anerkendt og af stor samfundsmæssig betydning, ligesom dets isolationsmuligheder er helt usædvanlige.

Erik Holst (S):

Til supplerung af min begrundelse vil jeg gerne tilføje et par ord.

Nu er forskningen jo i al almindelighed kommet i søgelyset, sparesøgelyset, og her er tale om en forskningsinstitution, der virkelig har et samfundsnyttigt sigte, som også er røget ind i dette søgelys. En besparelse som den, der har været omtalt i aviserne, på 5 mill. kr. på statens veterinære institut for virusforskning vil ganske enkelt betyde en ødelæggelse af instituttets muligheder.

En yderligere besparelse, der skulle gå op til 10 mill. kr., vil betyde en komplet nedlæggelse. Derfor mit spørgsmål: kan man sikre Lindholm en eksistens forskningsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt?

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Spørgsmålet om besparelser på statens veterinære institut for virusforskning er ikke fremsat af landbrugsministeren eller landbrugsministeriet, hvis det overhovedet er fremsat. Jeg ved naturligvis, at der er gået mange rygter om denne sag, og det er klart, at hvis spørgsmålet bliver bragt ind i de standende spareforhandlinger, må jeg tage stilling til det.

Jeg kan oplyse, at jeg i så fald også vil indhente de nødvendige erklæringer fra veterinærmyndighederne og fra de organisationer, som først og fremmest er interesse-rede i dette område.

Jeg vil dog gerne tilføje, at det bestemt ikke er min hensigt at gå så langt i disse undersøgelser som at foreslå, at der skal foretages besparelser i det omfang, som spørgeren her nævnte, idet det ganske rigtig ville betyde en total lukning af vort forskningsarbejde på dette område, og det mener jeg ikke det vil være muligt af politiske og veterinærmæssige grunde at tage ansvaret for.

Erik Holst (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, fordi der heri ligger et tilsagn om, at skulle disse spareforslag, som trods alt har været i bladene, konkretiseres, vil det betyde, at ministeren må tage afstand fra de størrelser, der har været angivet.

Nu har jeg senere i dagspressen set, at begrundelsen for, at man i givet fald kunne spare så meget, skulle være, at landbrugs-